

Nr 37.

Av herr **von Heland m. fl.**, *angående obligatorisk långtidspastörisering av konsumtionsmjölk, som salubjudes i städer och större samhällen.*

Medan det äldre pastöriseringsförfarandet, d. v. s. hastig uppvärmning av mjölken till minst 80°, till sina verkningar så till vida får anses vara av beträffande konsumtionsmjölk tvivelaktigt värdefull natur, enär därigenom viktiga beståndsdelar hos mjölken gå till spillo samt smaken förlorar sin friskhet, har den nyare pastöriseringsmetod, som går under namn av långtidspastörisering, under det fåtal år, under vilka den tillämpats, kommit till så vidsträckt användning, att dess effektivitet och lämplighet i övrigt få anses bevisade.

Långtidspastöriseringen, vilken som bekant består i mjölkens uppvärmning till 63 grader och denna temperaturs bevarande under 20—30 minuter, överträffar den nyssnämnda äldre pastöriseringsmetodens bakteriologiska effekt men är fri från densamma ovan antydda olägenheter.

Alla vetenskapliga undersökningar ha givit vid handen, att man i långtidspastöriseringen funnit en behandlingsmetod, som möjliggör ett fullständigt bibehållande av mjölkens friska smak och alla ur näringssynpunkt värdefulla egenskaper samtidigt som den eliminerar de risker ur smittosynpunkt, vilka onekligen äro förbundna med ett saluförande av opastöriserad mjölk. Den kontroll som utövas genom hälsovårdsnämnd kan av naturliga skäl icke bliva av konstant natur och lämnar alltför fritt spelrum åt tillfälligheterna med avseende på nämnda smittorisk. Den mera ingående och regelbundna kontroll, som utövas över den s. k. kontrollmjölken, kan av ekonomiska skäl, ehuru i och för sig värdefull, givetvis icke utsträckas till all handelsmjölk.

Redan i den snabba utbredningen av långtidspastöriseringen ligger som antytts ett bevis för att denna såväl från mjölkproducenternas och försäljarnas som konsumenternas synpunkt innebär en utveckling i rätt riktning. Det torde, särskilt med flera exempel från utlandet för ögonen, vara uppenbart, att denna utveckling även bör befordras med statsmakternas stöd. Utom de rent hygieniska skälen för ett ingripande härutinnan i en eller annan form böra tala de möjligheter, som genom en allmänt genomförd långtidspastörisering öppna sig för en ur såväl ekonomiska som näringsfysiologiska skäl önskelig ökning av den allmänna mjölkkonsumtionen. Medvetandet om den fullständiga riskfriheten vid förtäring av mjölk, behandlad genom långtidspastöriseringen, bör vara ägnad att skapa förtroende för mjölken på sådana håll, där en visserligen överdriven

men dock ej helt ogrundad misstänksamhet mot mjölken som smittospridare avskräcker från en tillräcklig daglig användning av mjölk.

Det ingripande från det allmännas sida, vars önskvärdhet i det ovanstående antytts, bör lämpligast kunna få formen av en i lag stadgad skyldighet att låta all till direkt konsumtion avsedd mjölk undergå långtidspastörisering — åtminstone tills vidare i städer och andra samhällen av sådan storlek att mjölkförsäljningen redan nu i stort sett sker genom mejerier. Man kan härvidlag icke tala om tvångsåtgärder, ägnade att fördyra varuförmedlingen, utan endast om att stödja en utveckling inom mejerihanteringen, som redan i hög grad vunnit allmänhetens förtroende. Fördelen med ett i lag stadgat pastöriseringstvång skulle i detta fall vara, att sådant motstånd mot metoden, som har sin rot i bristande kännedom om och uppskattning av dennas förtjänster, skulle falla till föga för den välgrundade sanktion lagstiftaren i detta fall skulle skänka åt påtagliga tekniska framstegskrav.

Med stöd av ovan anförda principiella skäl få vi hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om omedelbar utredning och förslag om möjligt redan till innevarande riksdag om införande av bestämmelser om obligatorisk långtidspastörisering av all konsumtionsmjölk, salubjuden i städer och större samhällen med undantag för s. k. kontrollmjölk.

Stockholm den 18 januari 1932.

Erik von Heland.

Elof B. Andersson.

Joh. Johansson,

Friggeråker.

Ernst Svenson.

Axel Löfvander.